

Urząd Regulacji
Energetyki

**Informacja dotycząca zakresu Sprawozdań przedsiębiorstw
energetycznych
z realizacji obowiązków,
o których mowa w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne
oraz sposobu obliczania tych obowiązków**

Warszawa, marzec 2012 r.

Spis treści

1. Wstęp	3
2. Podstawowe pojęcia związane z realizacją „obowiązku publicznej sprzedaży”	5
2.1. „Obowiązek publicznej sprzedaży” a energia niesprzedana przed wejściem w życie nowych przepisów.....	5
2.2. Sprzedaż na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy o giełdach	6
2.3. Sprzedaż na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany	6
2.4. Sprzedaż energii elektrycznej w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii (art. 49a ust. 2 Ustawy)	7
2.5. Wyłączenia z „obowiązku publicznej sprzedaży” (art. 49a ust. 5 i 6 Ustawy).....	7
2.5.1. Energia elektryczna dostarczana do odbiorcy końcowego za pomocą linii bezpośredniej.....	8
2.5.2. Energia elektryczna wytworzona w odnawialnym źródle energii.....	9
2.5.3. Energia elektryczna wytworzona w kogeneracji i wytworzona w kogeneracji ze średnioroczną sprawnością przemiany, o której mowa w art. 9a ust. 10 pkt 1 lit a, wyższą niż 52,5%	10
2.5.4. Energia elektryczna zużywana na potrzeby własne	11
2.5.5. Energia elektryczna niezbędna do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań określonych w Ustawie.....	11
2.5.6. Energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie wyższej niż 50 MW	12
2.5.7. Zwolnienia z „obowiązku publicznej sprzedaży” na podstawie art. 49a ust. 6 Ustawy	12
3. Sposób ustalania ilości energii elektrycznej podlegającej „obowiązkowi publicznej sprzedaży”	13
3.1. Algorytm ustalania ilości energii elektrycznej, która powinna być sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 1 Ustawy	13
3.2. Algorytm ustalania ilości energii elektrycznej, która powinna być sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 2 Ustawy	16
4. Wytyczne dotyczące zawartości Sprawozdania z realizacji „obowiązku publicznej sprzedaży”	17
5. Objaśnienia do Formularzy R-11. o_1 i R-11. o_2	18

1. Wstęp

- (1) Zgodnie z art. 49a ust. 9 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. *Prawo energetyczne* (Dz.U. z 2006, Nr 89, poz. 625 ze zm.) – zwanej dalej „**Ustawą**” – przedsiębiorstwa energetyczne składają Prezesowi URE w terminie do dnia 31 marca roku następnego sprawozdania z realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2 tego artykułu (dalej jako „**Sprawozdanie**”).
- (2) Niniejsze wytyczne mają na celu ujednoczenie zakresu i treści ww. Sprawozdań składanych przez przedsiębiorstwa oraz przedstawienie podejścia Prezesa URE do rozliczania obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 Ustawy, zwanego dalej „**obowiązkiem publicznej sprzedaży**”.
- (3) Zgodnie z art. 49a ust. 1 Ustawy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej jest obowiązane sprzedawać nie mniej niż 15% energii elektrycznej wytworzonej w danym roku na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. *o giełdach towarowych* (Dz.U. z 2010 r., Nr 48, poz. 284 ze zm.) – zwanej dalej „**ustawą o giełdach**” lub na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. *o obrocie instrumentami finansowymi* (Dz.U. Nr 183, poz. 1538 ze zm.) – zwanej dalej „**ustawą o instrumentach finansowych**”, z zastrzeżeniem ust. 2 tego artykułu.
- (4) Na podstawie art. 49a ust. 2 Ustawy przedsiębiorstwa energetyczne mające prawo do otrzymywania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. *o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej* (Dz.U. Nr 130, poz. 905 ze zm.) – zwanej dalej „**ustawą KDT**” – są obowiązane sprzedawać energię elektryczną nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w art. 49a ust. 1 Ustawy, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do sprzedawanej przez nie energii elektrycznej, w drodze otwartego przetargu, na internetowej platformie handlowej na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy o instrumentach finansowych lub na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy o giełdach.
- (4a) Zgodnie z nowym brzemieniem art. 49a ust. 1 i ust. 2 wprowadzonym Ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych ustaw (Dz. U. 2011, Nr 205, poz. 1208) - obowiązującą od dnia 30 października 2011 r. – zwaną dalej „**Ustawą o zmianie uPe – obowiązującą od dnia 30 października 2011 r.**”, obowiązek można realizować również na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.
- (5) Art. 49a ust. 5 Ustawy wprowadza szereg wyłączeń z „obowiązku publicznej sprzedaży”. Niemniej jednak Sprawozdanie z realizacji tego obowiązku do Prezesa URE powinny składać wszystkie podmioty wytwarzające energię elektryczną w jednostkach wytwórczych, z których co najmniej jedna ma łączną moc zainstalowaną elektryczną przekraczającą 50 MW.
- (6) Zgodnie z art. 3 pkt 43 Ustawy jednostką wytwórczą jest wyodrębniony zespół urzędów do wytwarzania energii elektrycznej i wyprowadzania mocy. Doprecyzowanie pojęcia jednostka wytwórcza zawarto [w rozdziale 2.5.6](#) tego dokumentu.
- (7) Sprawozdanie z realizacji „obowiązku publicznej sprzedaży” w zakresie energii elektrycznej wytworzonej w roku 2011, obejmujące część opisową oraz analityczną zawierającą Formularze sprawozdawcze R-11, powinno zostać przesłane w terminie do dnia 31 marca 2012 r. na adres Urzędu Regulacji Energetyki, ul. Chłodna 64, 00-872 Warszawa oraz pocztą elektroniczną na adres: art49a@ure.gov.pl. Formularze R-11 winny być przesłane w formie arkuszy kalkulacyjnych.
- (8) Przesyłane Sprawozdanie w formie papierowej powinno być opatrzone podpisami osób upoważnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa energetycznego, potwierdzone stosownym pełnomocnictwem (KRS lub Pełnomocnictwo).

- (9) Sprawozdanie to będzie podstawowym dokumentem, który posłuży Prezesowi URE do skontrolowania zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 4a Ustawy, czy wytwórca energii elektrycznej wypełnił w 2011 r. nałożony na niego „obowiązek publicznej sprzedaży”. W przypadku stwierdzenia niewypełnienia tego obowiązku zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia przedsiębiorstwu kary pieniężnej na mocy art. 56 ust. 1 pkt 32 Ustawy.
- (10) W dalszych rozdziałach niniejszych wytycznych przedstawiono generalne podejście Prezesa URE do kontroli wypełniania przez przedsiębiorstwa „obowiązku publicznej sprzedaży” na gruncie przepisów Ustawy oraz podstawowe elementy Sprawozdania z realizacji tego obowiązku.

2. Podstawowe pojęcia związane z realizacją „obowiązku publicznej sprzedaży”

2.1. „Obowiązek publicznej sprzedaży” a energia niesprzedana przed wejściem w życie nowych przepisów

- (11) W dniu 12 maja 2010 r. Prezes URE wydał Komunikat nr 8 w sprawie *nałożonego na wytwórców obowiązku sprzedaży energii na warunkach konkurencyjnych, określonych w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne*. Komunikat ten znajduje się na stronie internetowej URE http://www.ure.gov.pl/portal/pdb/497/3527/Obowiazek_sprzedazy_energii_na_warunkach_konkurencyjnych.html. Poniżej przedstawiono tezy zawarte w tym komunikacie, które są istotne dla stwierdzenia, czy fakt zawarcia kontraktu handlowego na sprzedaż energii elektrycznej przed dniem 9 sierpnia 2010 r. ma wpływ na wymiar „obowiązku publicznej sprzedaży” w roku 2011.
- (12) Przepisy art. 49a Ustawy zostały dodane ustawą z dnia 8 stycznia 2010 r. *o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104)*, zwaną dalej „**ustawą zmieniającą**”, która weszła w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia, tj. dnia 11 marca 2010 r., z wyjątkiem m. in. art. 1 pkt. 37 (dodano nim art. 49a do Ustawy), który wszedł w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy zmieniającej, tj. dnia 9 sierpnia 2010 r. (art. 22 ww. ustawy zmieniającej).
- (13) Zgodnie z art. 19 ustawy zmieniającej przepisy art. 49a ust. 1 i 2 Ustawy, stosuje się do energii elektrycznej niesprzedanej do dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej. W opinii Prezesa URE pod określeniem „dzień wejścia w życie niniejszej ustawy”, użytym w tym przepisie, należy rozumieć dzień wejścia w życie przepisu art. 1 pkt 37 ustawy zmieniającej, a więc dzień 9 sierpnia 2010 r.
- (14) Specyfika sprzedaży energii elektrycznej wskazuje, iż w przypadku zobowiązań sprzedawcy i kupującego zaciągniętych na przyszłość (a więc z określeniem wydania energii w przyszłości) mamy do czynienia ze sprzedażą energii nie istniejącej w chwili zawarcia umowy. Fizyczne właściwości energii elektrycznej, które uniemożliwiają jej magazynowanie oraz istota sprzedaży powodują, iż wydanie energii elektrycznej za pomocą systemu elektroenergetycznego przez sprzedawcę (niezależnie od tego czy jest również jej wytwórcą) następuje w tym samym momencie co wytworzenie tej energii elektrycznej. Tak więc z chwilą zaciągnięcia zobowiązań przez strony umowy sprzedaży energii z zastrzeżeniem, że jej dostawa nastąpi w przyszłości, przedmiot sprzedaży nie istnieje.
- (15) Na podstawie przepisu art. 555 Kodeksu cywilnego do oceny charakteru umowy sprzedaży energii elektrycznej, w tym momentu zawarcia umowy, należy stosować odpowiednio przepisy dotyczące sprzedaży rzeczy przyszłej. Należy zatem uznać, że umowa została zawarta pod warunkiem zawieszającym, że rzecz powstanie. W przypadku sprzedaży rzeczy przyszłej spodziewanej obowiązek zapłaty nastąpi tylko wtedy, gdy warunek się ziści. Zatem zobowiązanie sprzedawcy wywoła skutki prawne przewidziane w treści umowy oraz w przepisach prawa cywilnego od chwili jego złożenia, natomiast zobowiązanie kupującego stanie się skuteczne dopiero z momentem wytworzenia przez sprzedawcę energii elektrycznej objętej umową.
- (16) W związku z powyższym, zdaniem Prezesa URE, sprzedaż energii elektrycznej w rozumieniu przepisu art. 19 ustawy zmieniającej, następuje z momentem wyprodukowania/wydania/odebrania energii elektrycznej. Moment ten odpowiada terminowi, w którym następuje skuteczne zaciągnięcie zobowiązań przez obie strony umowy sprzedaży.
- (17) Podsumowując powyższe należy stwierdzić, iż „obowiązek publicznej sprzedaży” w 2011 r. odnosi się do energii elektrycznej, która została wytworzona w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r.

do dnia 31 grudnia 2011 r. Zatem dla określenia wymiaru tego obowiązku nie ma znaczenia fakt zawarcia kontraktów handlowych przed dniem 9 sierpnia 2010 r.

2.2. Sprzedaż na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy o giełdach

- (18) Zgodnie z ustawą o giełdach pod pojęciem giełdy towarowej rozumie się zespół osób, urzędów i środków technicznych zapewniający wszystkim uczestnikom obrotu jednakowe warunki zawierania transakcji giełdowych oraz jednakowy dostęp w tym samym czasie do informacji rynkowych (art. 2 pkt 1 tej ustawy).
- (19) Na rynku polskim w 2011 r. giełdę towarową prowadziła jedynie spółka Towarowa Giełda Energii SA. Wszelkie transakcje sprzedaży energii elektrycznej zawierane na giełdzie towarowej zgodnie z regulaminem giełdy przez podmioty objęte „obowiązkiem publicznej sprzedaży”, w których wyniku następuje dostawa energii elektrycznej w danym roku, będą uznawane za wypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 1 Ustawy.
- (20) W związku z faktem, iż art. 49a ust. 2 Ustawy wprowadza dodatkowe zasady sprzedaży energii elektrycznej dla wytwórców objętych ustawą KDT, tj. obowiązek sprzedaży w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii, jako wypełnienie obowiązku wynikającego z tego przepisu będą uznawane jedynie takie transakcje sprzedaży zawierane na giełdach towarowych, które gwarantują wypełnienie ww. zasady. Bardziej szczegółowy opis tego problemu został zawarty w [rozdziale 2.4](#) niniejszych wytycznych.

2.3. Sprzedaż na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany

- (21) Sprzedaż energii elektrycznej na rynku organizowanym przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, zgodnie z Ustawą o zmianie uPe – obowiązującą od dnia 30 października 2011 r., stanowi wypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 Ustawy. Takim podmiotem w roku 2011 była Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie (zwana dalej „GPW”), prowadząca Rynek Energii Giełdy Papierów Wartościowych – zwany dalej „POEE”. Natomiast do dnia 29 października 2011 r. wypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 stanowi sprzedaż energii elektrycznej na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy o giełdach.
- (22) Rynek organizowany przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany jest rozumiany jako obrót towarami giełdowymi organizowany na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 131, poz. 763), odpowiednio przez spółkę prowadzącą giełdę albo przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy.
- (23) Zgodnie z paragrafem 2 Statutu GPW, spółka ta działa na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a rynek, który jest prowadzony przez GPW jest rynkiem regulowanym. W myśl art. 21 ust. 3 tejże ustawy, jako podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, GPW jest uprawniona do organizowania obrotu towarami giełdowymi, w tym również energią elektryczną. Zatem sprzedaż przez wytwórcę energii za pomocą platformy obrotu energią elektryczną POEE jest wypełnieniem obowiązku publicznej sprzedaży. W przypadku dokonywania sprzedaży w tym trybie za wypełnienie ww. obowiązku uznawany będzie jedynie wolumen dostarczony w okresie od 30 października 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. w wyniku rozliczenia transakcji zawartej na POEE.

2.4. Sprzedaż energii elektrycznej w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii (art. 49a ust. 2 Ustawy)

- (24) Przepis art. 49a ust. 2 Ustawy dotyczy podmiotów mających prawo do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych na podstawie ustawy KDT, tj. podmiotów wymienionych w załączniku 2 do tej ustawy lub ich następców prawnych, z wyjątkiem Elektrociepłowni Kraków SA. Należy uznać, iż obowiązek wynikający z art. 49a ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne dotyczy energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich jednostkach wytwórczych eksploatowanych przez podmiot mający prawo do pomocy publicznej, a nie tylko w tych, które w danym roku uczestniczą w programie pomocy publicznej na pokrycie kosztów osieroconych. Obowiązek ten wygasa dla podmiotu wraz z upływem okresu korygowania kosztów osieroconych, którego długość została zdefiniowana w art. 2 pkt 6 ustawy o rozwiązaniu KDT.
- (25) Należy zwrócić uwagę, iż przedsiębiorstwo energetyczne jest zobowiązane sprzedawać energię elektryczną, nieobjętą obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu, w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do tej energii. Sprzedaż w sposób zapewniający publiczny, równy dostęp do energii elektrycznej będzie przedmiotem szczególnego badania przez Prezesa URE.
- (26) W kontekście powyższego nie będzie uznawana za wypełnienie obowiązku, o którym mowa powyżej, sprzedaż energii elektrycznej poprzez skierowanie oferty przez wytwórcę tylko do jednego konkretnego podmiotu, np. w trybie transakcji pozasesyjnych zawartych na giełdzie towarowej. Wyjątek od tej zasady stanowi transakcja zawarta w trybie opisanym w akapicie 28 poniżej.
- (27) Przepisy art. 49a ust. 2 Ustawy, zgodnie z jego nowym brzmieniem wprowadzonym Ustawą o zmianie uPe – obowiązującą od dnia 30 października 2011 r., dopuszczają również sprzedaż energii elektrycznej w drodze otwartego przetargu organizowanego przez wytwórcę energii elektrycznej lub podmiot działający na jego zlecenie. Przetarg taki podlega kontroli Prezesa URE pod względem zgodności ze sposobem oraz trybem organizowania przetargu określonym w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. w sprawie określenia sposobu i trybu organizowania i przeprowadzania przetargu na sprzedaż energii elektrycznej oraz sposobu i trybu sprzedaży energii elektrycznej na internetowej platformie handlowej (Dz.U. Nr 186, poz. 1246) – zwanym dalej „**rozporządzeniem przetargowym**”.
- (28) Ustawa dopuszcza wypełnienie ww. obowiązku przez wytwórcę poprzez sprzedaż energii elektrycznej w wyniku rozstrzygnięcia otwartego przetargu na sprzedaż energii elektrycznej organizowanego przez odbiorcę końcowego lub na jego zlecenie. Taki przetarg musi być otwarty dla wszystkich podmiotów, a jego wynik musi być jawny. W tym przypadku zasady organizacji przetargu nie podlegają regulacjom rozporządzenia przetargowego.
- (29) Prezesowi URE nie są znane przypadki sprzedaży przez wytwórców energii elektrycznej wytworzonej w 2011 r. w drodze otwartego przetargu organizowanego na zasadach określonych w rozporządzeniu przetargowym.
- (30) Sprzedaż wytworzonej energii elektrycznej na POEE również jako wypełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 2 Ustawy, zostało wprowadzone zgodnie z Ustawą o zmianie uPe – obowiązującą od dnia 30 października 2011 r.

2.5. Wyłączenia z „obowiązku publicznej sprzedaży” (art. 49a ust. 5 i 6 Ustawy)

- (31) Zwolnienia z „obowiązku publicznej sprzedaży” określone w art. 49a ust. 5 Ustawy dotyczą obowiązku określonego zarówno w ust. 1 jak i ust. 2 tego artykułu. Natomiast zakres zwolnienia udzielonego przez Prezesa URE na podstawie ust. 6 powinien być sprecyzowany w decyzji administracyjnej skierowanej do podmiotu, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie takiego zwolnienia.

- (32) Ilość energii elektrycznej niepodlegająca temu obowiązkowi zostaje odjęta od produkcji energii elektrycznej brutto. Sposób obliczenia ilości energii elektrycznej, która powinna zostać sprzedana na zasadach określonych w art. 49a ust. 1 lub 2 Ustawy został przedstawiony w [rozdziale 3](#) poniżej.

2.5.1. Energia elektryczna dostarczana do odbiorcy końcowego za pomocą linii bezpośredniej

- (33) Art. 3 pkt 11f Ustawy jako linię bezpośrednią definiuje (po pierwsze) linię elektroenergetyczną łączącą wydzieloną jednostkę wywarzania energii elektrycznej bezpośrednio z odbiorcą lub (po drugie) linię elektroenergetyczną łączącą jednostkę wytwarzania energii elektrycznej przedsiębiorstwa energetycznego z instalacjami należącymi do tego przedsiębiorstwa albo instalacjami należącymi do przedsiębiorstw od niego zależnych. Idea linii bezpośredniej polega na działaniu poza siecią elektroenergetyczną, bez ponoszenia kosztów działania tej sieci, ale również z ryzykami związanymi z pracą w tzw. „systemie wyspowym”.
- (34) W myśl pierwszej części ww. definicji za pomocą linii bezpośredniej następuje połączenie odbiorcy z wydzieloną jednostką wytwórczą. W tym przypadku jednostka wytwórcza musi być wydzielona z systemu dystrybucyjnego, przesyłowego lub połączonego elektroenergetycznego. Wydzielenie polega na tym, że między jednostką wytwórczą a odpowiednią siecią nie ma połączeń, które umożliwiłyby świadczenie usług systemowych przez odpowiedniego operatora systemu. Zatem w świetle tej części definicji nie jest linią bezpośrednią linia elektroenergetyczna łącząca odbiorcę i jednostkę wytwórczą przyłączoną do krajowego systemu elektroenergetycznego.
- (35) W świetle drugiej części definicji linią bezpośrednią jest także linia elektroenergetyczna łącząca jednostkę wytwarzania energii elektrycznej przedsiębiorstwa energetycznego z instalacjami należącymi do tego przedsiębiorstwa albo instalacjami należącymi do przedsiębiorstw od niego zależnych, w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. *o rachunkowości* (Dz. U. z 2009, Nr 152, poz. 1223 tj.). W świetle tej części definicji nie ma mowy o jednostce wytwórczej wyodrębnionej, zatem może ona być połączona z krajowym systemem elektroenergetycznym. Energia elektryczna dostarczana linią bezpośrednią zużywana jest albo na potrzeby własne przedsiębiorstwa, albo na potrzeby przedsiębiorstw od niego zależnych. W przypadku ww. „zależności” jest mowa o zależności jedynie w rozumieniu własnościowym uregulowanym ww. ustawą *o rachunkowości*, a nie zależności związanej z (zaistniałym wcześniej) obowiązkiem dostarczania energii elektrycznej przyłączonym odbiorcom na podstawie umów sprzedaży energii elektrycznej, czy też zależności związanej z lokalizacją tych odbiorów, np. na terenie danego przedsiębiorstwa energetycznego (wytwórcy).
- (35a) Ponadto w przypadku, gdy odbiorcy, o których mowa powyższej, są zasilani z sieci potrzeb własnych przedsiębiorstwa lub potrzeb ogólnych tego przedsiębiorstwa za pośrednictwem instalacji (stacji elektroenergetycznej, rozdzielni, itd.), należących do tego przedsiębiorstwa i przyłączonych do KSE bądź instalacji będących własnością innego przedsiębiorstwa przyłączonego do KSE, odbiorcy ci nie są zasilani linią bezpośrednią w rozumieniu art. 3 pkt 11 f Ustawy.
- (36) Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 10 Ustawy „instalacjami” są urządzenia z układami połączeń między nimi. Pod pojęciem „urządzenia” zawartym w art. 3 pkt 9 Ustawy rozumie się natomiast urządzenia techniczne stosowane w procesach energetycznych, a więc w procesach technicznych w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji oraz użytkowania paliw lub energii (art. 3 pkt 7 Ustawy). Należy jednak zauważyć, że „instalacje” wskazane w tej części definicji – poza połączeniem z jednostką wytwórczą – nie mogą być połączone z siecią elektroenergetyczną. Wynika to z faktu, iż po takim przyłączeniu linia łącząca te „instalacje” z jednostką wytwórczą utraci charakter wydzielenia wiążący się ze statusem „linii

bezpośredniej' i połączenie to stając się częścią sieci, przestanie być linią bezpośrednią. Tak więc ww. „instalacje” zasilane są wyłącznie energią elektryczną pochodzącą z tejże jednostki wytwórczej.

- (37) Z treści art. 49a ust. 5 pkt 1 wynika, iż spod „obowiązku publicznej sprzedaży” wyłączona jest energia elektryczna dostarczana linią bezpośrednią wyłącznie do odbiorcy końcowego. Art. 3 pkt 13a Ustawy jako odbiorcę końcowego określa odbiorcę dokonującego zakupu paliw lub energii na własny użytek, natomiast do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej zużycia na potrzeby wywarzania, przesyłania lub dystrybucji.
- (38) Zatem w świetle przepisów Ustawy wyłączenie spod „obowiązku publicznej sprzedaży” na mocy art. 49a ust. 5 pkt 1 Ustawy, dotyczy po pierwsze przypadku, gdy należąca do przedsiębiorstwa energetycznego jednostka wytwórcza nieposiadająca połączeń z systemem przesyłowym lub dystrybucyjnym zaopatruje linią elektroenergetyczną odbiorcę końcowego.
- (39) Drugim przypadkiem zwolnienia na mocy art. 49a ust. 5 pkt 1 Ustawy jest sytuacja, gdy linia elektroenergetyczna łączy jednostkę wytwarzania energii elektrycznej przedsiębiorstwa energetycznego z instalacjami należącymi do tego przedsiębiorstwa albo instalacjami należącymi do przedsiębiorstw od niego zależnych, linia ta posiada status „linii bezpośredniej” w przypadku, gdy łącznie są spełnione następujące warunki:
- tylko jednostka wytwarzania energii elektrycznej posiada połączenie z systemem elektroenergetycznym,
 - występuje tożsamość lub stosunek zależności w rozumieniu ustawy o rachunkowości pomiędzy wytwórcą energii elektrycznej i posiadaczem instalacji zasilanych z tej jednostki,
 - instalacje te, poza połączeniem za pośrednictwem jednostki wytwarzania, nie posiadają połączenia z siecią elektroenergetyczną i są zasilane wyłącznie energią elektryczną pochodzącą z tej jednostki wytwórczej.
- (40) W tym miejscu należy zauważyć, że dostarczanie energii elektrycznej za pomocą linii bezpośredniej w celu zasilania własnych instalacji służących do zużycia końcowego uznawane jest również za zużycie własne energii elektrycznej i jako takie powinno być wykazywane w Sprawozdaniu. Nie ma możliwości podwajania ilości energii elektrycznej podlegającej zwolnieniu z „obowiązku publicznej sprzedaży”, jeżeli spełnia ona jednocześnie cechy energii, o której mowa w art. 49a ust. 5 pkt 1 i 4 Ustawy.
- (41) Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 7a ust. 3 Ustawy budowa linii bezpośredniej wymaga uzyskania zgody w drodze decyzji Prezesa URE.

2.5.2. Energia elektryczna wytworzona w odnawialnym źródle energii

- (42) Pod pojęciem odnawialnego źródła energii Ustawa rozumie źródło wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, geotermalną, fal, prądów i pływów morskich, spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu wysypiskowego a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych (art. 3 pkt 20 Ustawy).
- (43) W jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami, do energii elektrycznej wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii zalicza się część energii elektrycznej odpowiadającą udziałowi energii chemicznej biomasy, lub biogazu w energii chemicznej całości paliwa zużywanego do wytwarzania energii, obliczaną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach

energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (Dz.U. 156, poz. 969 ze zm.) – zwanym dalej „rozporządzeniem OZE”.

- (44) Analogiczne do powyższego podejście w zakresie sposobu zaliczania energii elektrycznej do wytworzonej w OZE stosuje się w przypadku jednostek wytwórczych posiadających układ hybrydowy, tj. gdy w procesie wytwarzania energii wykorzystywane są nośniki energii wytwarzane oddzielnie w OZE i w źródłach energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej.
- (45) Ilość energii elektrycznej z OZE wytworzona w przedsiębiorstwie energetycznym ustalana będzie na podstawie ilości potwierdzonej świadectwami pochodzenia wydanymi przez Prezesa URE. W przypadku, gdy do dnia 31 marca 2012 r. nie zostały zakończone postępowania administracyjne w sprawie wydania świadectw pochodzenia energii wytworzonej w OZE w 2011 r., możliwe jest określanie ilości tej energii z uwzględnieniem złożonych wniosków na ten rok, które nie zostały jeszcze rozpatrzone. W takim przypadku podmiot powinien podać dodatkowo informację, jaka jest ilość energii elektrycznej wytworzonej w OZE, na którą nie posiada on jeszcze świadectw pochodzenia, a odnotowanej w książce rejestrowej za 2011 r., o której mowa w § 10 rozporządzenia OZE.
- (45a) W przypadku przedstawiania danych dla okresów 1.01-29.10.2011 r. oraz 30.10.-31.12.2011 r. należy wskazać przyjęty klucz podziału przypisania ilości energii elektrycznej wytworzonej w OZE do danego okresu wraz z jego uzasadnieniem.

2.5.3. Energia elektryczna wytworzona w kogeneracji i wytworzona w kogeneracji ze średnioroczną sprawnością przemian, o której mowa w art. 9a ust. 10 pkt 1 lit a, wyższą niż 52,5%

- (46) Szczegółowy algorytm ustalania ilości energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji został zawarty w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 26 września 2007 r. w sprawie sposobu obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji oraz szczegółowego zakresu obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia tych świadectw, uiszczania opłaty zastępczej i obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji (Dz.U. Nr 185, poz. 1314) oraz w nowelizacji ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 lipca 2011 r. (Dz. U. z 2011, Nr 176, poz. 1052) - obowiązującej od dnia 10 września 2011 r.
- (47) W pkt. 1.5 i 1.6 załącznika 1 do ww. rozporządzenia określono precyzyjnie sposób obliczania ilości energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji. Sposób ten powinien być wykorzystany do ustalenia ilości energii elektrycznej podlegającej zwolnieniu z „obowiązku publicznej sprzedaży” wytworzonej z kogeneracji, o której mowa w art. 3 pkt 36 Ustawy. Ilość energii elektrycznej ustalona na podstawie tego sposobu może nie być tożsama z ilością energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji (nie musi być spełniony warunek 10% oszczędności energii pierwotnej), dlatego podmiot nie musi posiadać świadectw pochodzenia z kogeneracji.
- (47a) Ilość energii elektrycznej wytworzonej z kogeneracji w okresie 1.01-29.10.2011 r. powinna być ustalona w sposób wskazany w akapicie 46 i 47, zaś w okresie 30.10.-31.12.2011 r., powinna być ustalona z uwzględnieniem wskazanym w akapicie 49a. W przypadku zastosowania klucza podziału ilości energii elektrycznej wytworzonej z kogeneracji dla tych okresów należy wskazać wraz z uzasadnieniem sposób jego przyjęcia.

- (48) Przy ustalaniu ilości energii elektrycznej wytworzonej z kogeneracji będzie brana pod uwagę rzeczywista średnioroczna sprawność przemiany, o której mowa w art. 9a ust. 10 pkt 1 lit. a Ustawy, zaś sprawność planowana nie będzie brana pod uwagę.
- (49) Treść art. 49a ust. 5 Ustawy nie uprawnia do podwojenia ilości energii podlegającej zwolnieniu w przypadku wytworzenia danej ilości energii elektrycznej posiadającej jednocześnie cechy pozwalające zaliczyć ją do energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii oraz do energii elektrycznej wytworzonej z kogeneracji. Szczegółowe wytyczne dotyczące sposobu obliczania ilości energii elektrycznej zaliczanej do jednoczesnego wytwarzania w OZE i kogeneracji zostały przedstawione w [rozdziale 3.1](#) tego dokumentu oraz [wzorce \(iii\)](#) poniżej.
- (49a) Zgodnie z nowym brzmieniem art. 49a ust. 5 pkt 3 Ustawy wprowadzonym Ustawą o zmianie uPe – obowiązującą od dnia 30 października 2011 r., wyłączona z obowiązku publicznej sprzedaży jest energia wytworzona w kogeneracji ze średnioroczną sprawnością przemiany, o której mowa w art. 9a ust. 10 pkt 1 lit. a tej Ustawy, wyższą niż 52,5%. Zatem w przypadku rzeczywistej średniorocznej sprawności osiągniętej za cały rok 2011 znajdującej się w przedziale <0%;52,5%>, ilość energii elektrycznej wytworzona z kogeneracji za okres od 30.10.2011 do 31.12.2011 r. nie podlega zwolnieniu z „obowiązku publicznej sprzedaży”, o którym mowa w ww. przepisie. W pozostałych przypadkach należy ją obliczyć zgodnie z algorytmem opisanym w akapicie 46 i 47.

2.5.4. Energia elektryczna zużywana na potrzeby własne

- (50) Do potrzeb własnych przedsiębiorstwa można zaliczyć zarówno własne potrzeby energetyczne, jak również pozaenergetyczne. I tak np. do potrzeb własnych zaliczane jest m.in. zużycie końcowe energii elektrycznej przez dane przedsiębiorstwo.
- (51) Wyłączenie spod „obowiązku publicznej sprzedaży” energii elektrycznej zużywanej na potrzeby własne dotyczy jedynie energii elektrycznej z produkcji własnej. Zatem energii elektrycznej nabywanej przez przedsiębiorstwo od innego podmiotu w celu zaspokojenia jego potrzeb własnych, nie dolicza się do energii elektrycznej, o której mowa w art. 49a ust. 5 pkt 4 Ustawy, tj. energii elektrycznej wytworzonej przez to przedsiębiorstwo i zużytej na własne potrzeby, podlegającej zwolnieniu spod „obowiązku publicznej sprzedaży”.

2.5.5. Energia elektryczna niezbędna do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań określonych w Ustawie

- (52) Wyłączeniu z „obowiązku publicznej sprzedaży” podlega energia elektryczna sprzedawana operatorowi systemu przesyłowego (PSE Operator SA) oraz operatorom systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych (wszystkim podmiotom mającym status OSD), która jest niezbędna dla realizacji ich zadań określonych w Ustawie, w szczególności w art. 9c Ustawy.
- (53) Do tej kategorii zaliczana jest jedynie sprzedaż energii elektrycznej na potrzeby pokrycia strat sieciowych i handlowych przez operatorów systemów elektroenergetycznych, ograniczeń pracy sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej zarządzanej przez poszczególnych operatorów oraz sprzedaż na rynku bilansującym do operatora energii elektrycznej na bilansowanie systemu i usuwanie ograniczeń systemowych.
- (54) Do tej kategorii nie powinna być zaliczana sprzedaż do operatorów systemów elektroenergetycznych energii elektrycznej zakwalifikowanej jako energia bilansująca nieplanowana dostarczona przez wytwórcę na rynek bilansujący, wynikająca z niezbilansowania handlowego wytwórcy np. jako skutek nieplanowanej produkcji energii elektrycznej ze względu na wymuszenie po stronie dostarczania ciepła, będący wynikiem błędnej prognozy zapotrzebowania na ciepło. W przypadku jednostek wytwórczych nie będących JWCD należy

wykazać na podstawie dokumentów od OSP, jaka część energii bilansującej nieplanowanej sprzedanej w wyniku kontraktów generacji wymuszonej, dostarczana była na żądanie OSP.

2.5.6. Energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie wyższej niż 50 MW

- (55) Zgodnie z art. 3 pkt 43 Ustawy jednostką wytwórczą jest wyodrębniony zespół urządzeń do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy. Natomiast z rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz.U. Nr 93, poz. 623) wynika, iż jednostką wytwórczą jest wyodrębniony zespół urządzeń należących do przedsiębiorstwa energetycznego, służący do wytwarzania energii elektrycznej i wyprowadzania mocy, opisany poprzez dane techniczne i handlowe.
- (56) Zatem w świetle powyższego oraz brzmienia art. 49a ust. 5 pkt 6 Ustawy w praktyce poprzez jednostkę wytwórczą należy rozumieć generator lub generatory energii elektrycznej, a także linie blokowe, transformatory blokowe, ewentualnie inne urządzenia służące do wyprowadzenia mocy do wyodrębnionego miejsca dostarczania energii elektrycznej, zdefiniowanego w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.
- (57) Przykładowo, jeżeli do danego miejsca dostarczania energia elektryczna dostarczana jest z kilku generatorów poprzez system szyn zbiorczych w stacji elektroenergetycznej (miejscem dostarczania jest pole liniowe stacji, poprzez które energia elektryczna jest wprowadzana do sieci), to jednostką wytwórczą stanowi suma wyżej wymienionych generatorów przyłączonych do tych szyn zbiorczych.
- (58) Zatem podstawą do obliczenia ilości energii elektrycznej podlegającej „obowiązkowi publicznej sprzedaży” jest produkcja energii elektrycznej z należących do danego przedsiębiorstwa jednostek wytwórczych, których łączna moc zainstalowana elektryczna przekracza 50 MW.
- (58a) Wyjątek stanowi sytuacja, w której podział na jednostki wytwórcze dokonany jest według zdefiniowanych jednostek kogeneracji w rozumieniu źródeł wytwarzania ze względu na odmienność zastosowanego paliwa (np. gaz, węgiel, olej, mazut), różne technologie (np. blok energetyczny, gazowo-parowy, ciepłowniczy), niezależność technologiczną w procesie wytwarzania. Powyższe ma również odzwierciedlenie w zdefiniowanych w koncesji na wytwarzanie jednostkach kogeneracji, na podstawie których Prezes URE wydaje świadectwa pochodzenia na poszczególne jednostki kogeneracji. Podział może także wynikać z odmiennych miejsc jednostek wytwórczych w systemie elektroenergetycznym (np. JWCD, JWCK). Takie przypadki muszą być jednak stosownie udokumentowane.
- (59) Energia elektryczna wyprodukowana w danym przedsiębiorstwie energetycznym w jednostkach wytwórczych o mocy elektrycznej nie wyższej niż 50 MW wytworzona na potrzeby: własne lub dostarczania linią bezpośrednią do odbiorcy końcowego lub operatorów systemów elektroenergetycznych, jak również produkcja energii elektrycznej w tych jednostkach w OZE lub z kogeneracji nie może zmniejszać ilości energii elektrycznej podlegającej „obowiązkowi publicznej sprzedaży” w jednostkach wytwórczych danego przedsiębiorstwa o mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW.

2.5.7. Zwolnienia z „obowiązku publicznej sprzedaży” na podstawie art. 49a ust. 6 Ustawy

- (60) Oprócz zwolnień wynikających z art. 49a ust. 5 Ustawy, Prezes URE może na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zwolnić go z „obowiązku publicznej sprzedaży”, w części dotyczącej produkcji energii elektrycznej sprzedawanej na potrzeby wykonywania długoterminowych zobowiązań wynikających z umów zawartych z instytucjami finansowymi w celu realizacji inwestycji związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej. Udzielenie takiego

zwolnienia możliwe jest, jeśli nie spowoduje to istotnego zakłócenia warunków konkurencji na rynku energii elektrycznej lub zakłócenia na rynku bilansującym.

- (61) Uzyskanie takiego zwolnienia następuje w drodze decyzji administracyjnej, w której określa się m.in. nazwy jednostek wytwórczych objętych zwolnieniem, ilość energii elektrycznej podlegającej zwolnieniu oraz okres obowiązywania zwolnienia. Ilość energii elektrycznej wynikająca z tej decyzji administracyjnej w określonym okresie zostaje odjęta od ilości energii elektrycznej podlegającej obowiązkowi.
- (62) Ze względu na brzmienie art. 49a ust. 6 pkt 2 Ustawy, Prezes URE uznał, że przedmiotowe zwolnienie jest tożsame z przyznanym na mocy art. 49a ust. 5 pkt 5 Ustawy. Zatem sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej na potrzeby operatora systemu przesyłowego wykorzystywana na potrzeby prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego jest zwolniona z „obowiązku publicznej sprzedaży” z mocy Ustawy i nie wymaga uzyskania decyzji administracyjnej.

3. Sposób ustalania ilości energii elektrycznej podlegającej „obowiązkowi publicznej sprzedaży”

- (63) Wytyczne na temat sposobu ustalania ilości energii elektrycznej podlegającej „obowiązkowi publicznej sprzedaży” zawarte w załączniku nr 5 do Informacji Prezesa URE (nr 22/2010) z dnia 6 września 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących przekazywania informacji do Prezesa URE przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym danych wynikających z art. 49a ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne oraz sposobu obliczania ilości energii elektrycznej podlegającej obowiązkowi określonym w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne zostały doprecyzowane Informacją z dnia 17 marca 2011 r. (znak: DPK-7113-25(1)/2011/AO/SG).
- (64) Niniejsza Informacja zastępuje ww. Informację z dnia 17 marca 2011 r. Poniżej przedstawiono uszczegółowienie i doprecyzowanie powyższych wytycznych, z uwzględnieniem zmian przepisów prawa z wykorzystaniem doświadczeń pozyskanych w procesie analizy informacji kwartalnych składanych przez przedsiębiorstwa energetyczne oraz Sprawozdań rocznych za 2010.
- (65) Niżej przedstawione podejście będzie stosowane przez Prezesa URE w procesie kontroli wypełniania przez przedsiębiorstwa „obowiązku publicznej sprzedaży”, chyba że przedsiębiorstwo wykaże, że jego specyficzne uwarunkowania techniczne lub inne okoliczności faktyczne wymagają odrębnego potraktowania.
- (66) Do wyliczenia „obowiązku publicznej sprzedaży” będą brane tylko te jednostki wytwórcze danego wytwórcy, których moc zainstalowana elektryczna jest wyższa niż 50 MW. W pierwszym etapie wartość obowiązku publicznej sprzedaży liczona będzie w podziale na dwa okresy: od 01.01.2011 do 29.10.2011 oraz od 30.10.2011 do 31.12.2011 r., osobno dla wszystkich jednostek wytwórczych należących do wytwórcy, których moc zainstalowana jest wyższa niż 50 MW, a następnie wartość obowiązku publicznej sprzedaży dla wytwórcy zostanie obliczona jako suma obowiązków dla poszczególnych jednostek wytwórczych.

3.1. Algorytm ustalania ilości energii elektrycznej, która powinna być sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 1 Ustawy

- (67) Ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem sprzedaży w sposób określony w art. 49a ust. 1 Ustawy, wytworzonej w jednostce wytwórczej A (oznaczona symbolem OG_A) wyrażona w [MWh] liczona będzie zgodnie z poniższym wzorem:

$$OG_A = 0,15 (E_A - X_A) \quad (i)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_A – ilość energii elektrycznej brutto wytworzona w jednostce wytwórczej A [MWh]

X_A – ilość energii elektrycznej, podlegająca zwolnieniu na podstawie art. 49a ust. 5 i 6 Ustawy, wytworzona w jednostce wytwórczej A [MWh]

(68) Ilość energii elektrycznej podlegająca zwolnieniu, oznaczona symbolem X_A , obliczona zostanie zgodnie z poniższym wzorem:

$$X_A = E_{A1} + E_{A2} + E_{A3} + E_{A4} \quad (\text{ii})$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{A1} – energię elektryczną wytworzoną w OZE [MWh],

E_{A2} – energię elektryczną wytworzoną z kogeneracji nie zaliczoną do jednoczesnego wytwarzania w OZE [MWh],

E_{A3} – energię elektryczną [MWh], której nie można zaliczyć do wytwarzania w kogeneracji lub w OZE, a która została wytworzona w jednostce wytwórczej A i:

- zużyta na potrzeby własne lub
- dostarczona linią bezpośrednią do odbiorcy końcowego lub
- sprzedana do OSP lub OSD jako niezbędna do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań wynikających z Ustawy

E_{A4} – energię elektryczną [MWh], zwolnioną z obowiązku publicznej sprzedaży na mocy decyzji administracyjnej Prezesa URE wydanej na podstawie art. 49a ust. 6 Ustawy

(69) Sposób ustalenia ilości energii elektrycznej wytworzonej w OZE (E_{A1}) został przedstawiony w [rozdziale 2.5.2](#) tego dokumentu. W przypadku, gdy dana ilość świadectw pochodzenia została przyznana łącznie na kilka jednostek wytwórczych, o których mowa w [rozdziale 2.5.6](#), objętych niniejszym Sprawozdaniem, przedsiębiorstwo powinno dokonać podziału tej ilości na poszczególne jednostki wytwórcze proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej w OZE wytworzonej w danym okresie w tej jednostce wytwórczej.

(70) W przypadku, gdy w danej jednostce wytwórczej wykorzystywane są odnawialne źródła energii i jednocześnie energia elektryczna wytwarzana jest w procesie kogeneracji, uznaje się, że część energii elektrycznej pochodzi z jednoczesnego wytwarzania w OZE i w procesie kogeneracji. Ta ilość energii elektrycznej uwzględniona została już w wartości oznaczonej symbolem E_{A1} , nie powinna zatem być kwalifikowana do energii oznaczonej symbolem E_{A2} .

(71) Ilość energii elektrycznej zaliczona do jednoczesnego wytwarzania w OZE i kogeneracji, o której mowa w akapicie powyżej powinna być ustalona dla danej jednostki wytwórczej, zgodnie ze wzorem:

$$E_{AM} = E_{AC} * E_{A1} / E_A \quad (\text{iii})$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_{AM} – ilość energii elektrycznej zaliczona do jednoczesnego wytwarzania w OZE i kogeneracji w jednostce wytwórczej A

E_{A1} – ilość energii elektrycznej wytworzoną w OZE w jednostce wytwórczej A, ustaloną w sposób opisany w [rozdziale 2.5.2](#) powyżej

E_{AC} – ilość energii elektrycznej wytworzoną z kogeneracji w jednostce wytwórczej A, ustaloną w sposób opisany w [rozdziale 2.5.3](#) powyżej

E_A – ilość energii elektrycznej brutto wytworzoną w jednostce wytwórczej A.

Zależność pomiędzy wzorem (iii) a wzorem (ii) jest następująca:

$$E_{AC} + E_{A1} - E_{AM} = E_{A1} + E_{A2}$$

- (72) Ilość energii elektrycznej wytworzoną z kogeneracji nie zaliczoną do jednoczesnego wytwarzania w OZE oblicza się według wzoru:

$$E_{A2} = E_{AC} (1 - E_{A1}/E_A) \quad (iv)$$

gdzie:

E_{AC} - oznacza ilość energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji, obliczoną zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 2.5.3 tego dokumentu.

- (73) Ilość energii elektrycznej oznaczoną symbolem E_{A3} , o której mowa we wzorze (ii), oblicza się w następujący sposób:

$$E_{A3} = (1 - W_A)(E_{AW} + E_{AL} + E_{AO}) \quad (v)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

W_A - współczynnik wytwarzania w OZE i kogeneracji w jednostce wytwórczej A, obliczony według wzoru (vi) poniżej

E_{AW} - energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej A i zużyta na potrzeby własne, ustalona zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 2.5.4 tego dokumentu

E_{AL} - energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej A i dostarczona linią bezpośrednią do odbiorcy końcowego, ustalona zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 2.5.1 tego dokumentu

E_{AO} - energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej A, która została sprzedana do OSP lub OSD jako niezbędna do wykonywania przez operatorów systemów elektroenergetycznych ich zadań wynikających z Ustawy, ustalona zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 2.5.5 tego dokumentu

- (74) Współczynnik W_A , o którym mowa we wzorze (v) powyżej oblicza się według wzoru:

$$W_A = (E_{A1} + E_{A2})/E_A \quad (vi)$$

- (75) W przypadku, gdy w danej elektrowni lub elektrociepłowni nie można technologicznie wyodrębnić energii elektrycznej wytworzonej w konkretnej jednostce wytwórczej na potrzeby własne lub dostarczanej na potrzeby operatorów sieci, powinien zostać zastosowany klucz podziału, na podstawie którego energia elektryczna wytwarzana na potrzeby własne lub na potrzeby operatorów sieci w całej elektrowni lub elektrociepłowni zostanie przypisana do danej jednostki wytwórczej. Jeżeli przedsiębiorstwo składa się z kilku elektrowni/elektrociepłowni i nie jest możliwe technologiczne wyodrębnienie ilości energii elektrycznej produkowanej na potrzeby własne lub na potrzeby operatorów sieci na poziomie jednej jednostki wytwórczej oraz na poziomie elektrowni/elektrociepłowni do której należy dana jednostka, klucz ten powinien zostać obliczony na poziomie całego przedsiębiorstwa wytwórczego.

- (76) Klucz ten (oznaczony symbolem KL_A) powinien zostać określony w poniższy sposób:

$$KL_A = E_A / E \quad (vii)$$

gdzie:

E_A - ilość energii elektrycznej brutto wytworzona w jednostce wytwórczej A,

E - ilość energii elektrycznej brutto wytworzonej w całej elektrowni lub elektrociepłowni albo przedsiębiorstwie.

- (77) Obowiązek, o którym mowa w art. 49a ust. 1 Ustawy, liczy się dla każdej jednostki wytwórczej danego przedsiębiorstwa wytwórczego, przekraczającej łączną moc zainstalowaną elektryczną 50 MW, w analogiczny sposób jak podano powyżej w akapitach 67-76.
- (78) Ilość energii elektrycznej, która powinna zostać przez przedsiębiorstwo energetyczne sprzedana w sposób, o którym mowa w art. 49a ust. 1 Ustawy, będzie sumą składową wartości z poszczególnych jednostek wytwórczych o mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW, zgodnie z poniższym wzorem:

$$OG = \sum_i OG_i \quad (\text{viii})$$

gdzie:

OG – obowiązek publicznej sprzedaży dla danego przedsiębiorstwa wytwórczego [MWh],

OG_i – obowiązek publicznej sprzedaży dla danej jednostki wytwórczej o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 50 MW,

i – kolejny numer jednostki wytwórczej o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 50 MW.

3.2. Algorytm ustalania ilości energii elektrycznej, która powinna być sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 2 Ustawy

- (79) Obowiązek, o którym mowa w art. 49a ust. 2 Ustawy, dotyczy przedsiębiorstw energetycznych wymienionych w załączniku 2 do ustawy KDT oraz ich następców prawnych, z wyjątkiem Elektrociepłowni Kraków SA.
- (80) Ww. obowiązek istnieje do upływu okresu korygowania wynikającego z ww. ustawy. A więc w 2011 r. obowiązek dotyczył wszystkich wytwórców objętych ustawą KDT.
- (81) Obowiązek ten będzie rozliczany na poziomie całego przedsiębiorstwa energetycznego, a nie tylko jednostek wytwórczych należących do tego wytwórcy, które zostały wymienione w załączniku 7 do ustawy KDT.
- (82) Ilość energii elektrycznej, która powinna zostać sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 2 Ustawy, wytworzona w jednostce wytwórczej A (oznaczona symbolem OP_A) wyrażona w [MWh] liczona będzie poniższym wzorem:

$$OP_A = 0,85 (E_A - X_A) \quad (\text{ix})$$

gdzie E_A oraz X_A ustala się w sposób analogiczny jak opisano w [rozdziale 3.1](#) powyżej.

- (83) Ilość energii elektrycznej, która powinna zostać sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 2 Ustawy, dla danego przedsiębiorstwa wytwórczego będzie sumą składową wartości z poszczególnych jednostek wytwórczych o mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW, zgodnie z poniższym wzorem:

$$OP = \sum_i OP_i \quad (\text{x})$$

gdzie:

OP – ilość energii elektrycznej, która powinna zostać sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 2 Ustawy, dla danego przedsiębiorstwa wytwórczego,

OP_i – ilość energii elektrycznej, która powinna zostać sprzedana w sposób określony w art. 49a ust. 2 Ustawy, dla danej jednostki wytwórczej o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 50 MW,

- i – kolejny numer jednostki wytwórczej o mocy zainstalowanej elektrycznej wyższej niż 50 MW.

4. Wytyczne dotyczące zawartości Sprawozdania z realizacji „obowiązku publicznej sprzedaży”

- (84) Sprawozdanie powinno w zwięzły sposób opisywać stan faktyczny w zakresie realizacji przez przedsiębiorstwo energetyczne „obowiązku publicznej sprzedaży”.
- (85) Na początku sprawozdania należy zawrzeć jego streszczenie, z którego będzie wynikać ile energii elektrycznej [MWh] podlegało w roku 2011 obowiązkowi sprzedaży w sposób, o którym mowa w art. 49a ust. 1 oraz ust. 2 Ustawy, jak również ile energii elektrycznej wytwórca sprzedał w tym okresie w trybach przewidzianych w ww. przepisach.
- (86) W pierwszym rozdziale należy przedstawić uwarunkowania technologiczne w zakresie wytwarzania energii elektrycznej przedsiębiorstwa składającego sprawozdanie. Z rozdziału tego powinno jednoznacznie wynikać jaką moc zainstalowaną mają poszczególne jednostki wytwórcze należące do podmiotu. W tym rozdziale należy m.in. przedstawić uproszczony schemat blokowy części elektrycznej każdej elektrowni/elektrociepłowni eksploatowanej przez danego wytwórcę, na którym zaznaczono generatory (wraz z podaniem ich mocy zainstalowanej), układy wyprowadzenia mocy oraz miejsca dostarczania energii elektrycznej. Na tym schemacie należy oznaczyć poszczególne jednostki wytwórcze. Ponadto, na schemacie należy zaznaczyć granice własności między instalacjami należącymi do wytwórcy a instalacjami operatora sieci elektroenergetycznej. Ze schematu powinno wynikać ile jednostek wytwórczych o jakiej mocy posiada wytwórca. Należy również zaznaczyć punkty przyłączenia poszczególnych odbiorców zasilanych linią bezpośrednią, w rozumieniu art. 3 pkt 11f Ustawy, czyli takich którzy nie posiadają zasilania z KSE, o czym jest mowa w [rozdziale 2.5.1](#) powyżej, z instalacjami należącymi do wytwórcy.
- (87) W drugim rozdziale należy zawrzeć szczegółowy opis sposobu ustalenia przez wytwórcę wielkości „obowiązku publicznej sprzedaży” w każdej jednostce wytwórczej oraz w całym przedsiębiorstwie. W przypadku, gdy sposób ustalenia tego obowiązku nie jest zgodny z wytycznymi zawartymi w [rozdziale 2 i 3](#) tego dokumentu, należy ten fakt szczegółowo uzasadnić. W szczególności jeżeli podmiot nie zgadza się ze stanowiskiem Prezesa URE dotyczącym energii niesprzedanej przed wejściem w życie „obowiązku publicznej sprzedaży” (przedstawionym w [akapicie 11 – 17](#) powyżej), w rozdziale tym należy przedstawić szczegółowe informacje na temat umów zawartych przed dniem 9 sierpnia 2010 r., na podstawie których podmiot sprzedał energię elektryczną wytworzoną w 2011 r. Podobnie w sytuacji, gdy podmiot nie zgadza się z prezentowanym w niniejszym dokumencie rozumieniem pojęcia „energia elektryczna wytworzona w kogeneracji” – w drugim rozdziale Sprawozdania należy przedstawić metodologię przyjętą przez podmiot dotyczącą ustalenia ilości energii elektrycznej, która zdaniem podmiotu powinna podlegać wyłączeniom na podstawie art. 49a ust. 5 pkt 3 Ustawy oraz wynik obliczeń dokonanych przez podmiot na podstawie tej metodologii.
- (88) W trzecim rozdziale należy opisać sposób wypełnienia „obowiązku publicznej sprzedaży”, w tym m.in. zawrzeć tabelę dotyczącą sprzedaży energii elektrycznej z produkcji własnej z rozliczeniem w roku 2011 według poniższego wzoru:

Lp.	Tryb sprzedaży	Wolumen [MWh]	Średnia ważona cena sprzedaży netto [zł/MWh]
1.	TGE, z tego:		
1.1	- sesje giełdowe		

1.2	- aukcje/przetargi zakupu		
1.3	- aukcje/przetargi sprzedaży		
1.4	- transakcje pozasesyjne		
1.5	- inne (jakie?)		
2.	POEE, z tego:		
2.1	REK		
2.2	RTE		
3.	Przetarg organizowany zgodnie z art. 49a ust. 10 Ustawy		

- (89) Do Sprawozdania należy załączyć wypełnione i podpisane Formularze R-11. o_1 oraz R-11. o_2, których wzory zawarto w załączniku do tego dokumentu. Formularze należy wypełnić zgodnie z wytycznymi, które zwarto w **rozdziale 5** poniżej.
- (90) Sprawozdanie należy przesłać w wersji papierowej opatrzone właściwymi podpisami oraz w wersji elektronicznej w formacie Word (pliku z rozszerzeniem .doc) na adres art49a@ure.gov.pl.
- (91) W tytule maila przesyłającego sprawozdanie należy wpisać skrót określenia „sprawozdanie roczne za 2011 r. (tj. „R-11”) i skróconą nazwę podmiotu (np. tytuł maila przesyłającego Sprawozdanie przedsiębiorstwa Tauron Wytwarzanie S.A. powinien brzmieć „R-11_TW”).
- (92) W przypadku, gdy Sprawozdanie zawierać będzie informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, należy wyraźnie oznaczyć karty tego Sprawozdania, które takie informacje zawierają.

5. Objasnienia do Formularzy R-11. o_1 i R-11. o_2

- (93) Formularz R-11. o_1 dotyczy energii elektrycznej wytworzonej i sprzedanej w okresie od 01.01.2011 do 29.10.2011 r.
- (94) Formularz R-11. o_2 dotyczy energii elektrycznej wytworzonej oraz sprzedanej w okresie od 30.10.2011 do 31.12.2011 r.
- (95) Objasnienia do poszczególnych pozycji obu formularzy są takie same z wyjątkiem wiersza nr 5. Objasnienia do tych formularzy należy zastosować zgodnie z niniejszą Informacją, nawet jeżeli przedsiębiorstwo nie zgadza się z interpretacją pojęć w niej przedstawionych. Ewentualne dodatkowe dane, które zdaniem wytwórcy powinny zostać uwzględnione przez Prezesa URE należy umieścić w treści Sprawozdania lub w dodatkowym, zmodyfikowanym formularzu – proszę nie dodawać dodatkowych wierszy do formularzy R-11. o_1 i R-11. o_2.
- (96) Wypełnione formularze należy przesyłać wraz ze Sprawozdaniem z realizacji „obowiązku publicznej sprzedaży”. W wersji elektronicznej formularze należy przesyłać w formacie Excel (plik z rozszerzeniem .xls) z niezmienionym formatem danych. Nie należy wpisywać cyfr ze spacją. Formularz jest przygotowany do wyświetlenia liczb w przejrzystym formacie.
- (97) Dane dotyczące wartości [tys. zł] zawarte w formularzu powinny być wykazane w wartościach netto (bez podatku VAT), z dokładnością do trzech miejsc po przecinku. Miejsca dziesiętne należy oddzielić przecinkiem.
- (98) Należy w formularzu dodać kolejne kolumny, jeżeli podmiot posiada więcej niż 6 jednostek wytwórczych.
- (99) Dane należy podać łącznie dla całego podmiotu (**kolumna D**) oraz odrębnie dla każdej jednostki wytwórczej (**kolumna E** i dalsze). Dane należy podawać również dla jednostek wytwórczych

o mocy zainstalowanej elektrycznej równej lub niższej niż 50 MW, o ile takie jednostki wytwórcze są eksploatowane przez podmiot.

- (100) W nagłówku **kolumny E** i kolejnych, w miejscu oznaczonym „...” należy wpisać nazwę jednostki wytwórczej, np. jej numer. W przypadku gdy wytwórca ma strukturę wielodziałową, np. zespół elektrowni, w miejscu tym należy wpisać nazwę elektrowni/elektrociepłowni oraz nr jednostki wytwórczej. Wskazane jest podawanie nazw jednostek wytwórczych stosowanych przez PSE-Operator S.A. w planie koordynacyjnym sieci.
- (101) Pozycje zaznaczone na szaro w **komórce D14** i pozostałych oznaczają, że danych komórek nie należy wypełniać.
- (102) Ilości **w komórkach w kolumnie D** zaznaczonych na żółto powinny stanowić sumę wielkości określonych dla wszystkich jednostek wytwórczych eksploatowanych przez wytwórcę w 2011 r. Poniżej przedstawiono sposób ustalenia wielkości w poszczególnych wierszach dla jednej jednostki wytwórczej.
- (103) Ilość energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii (**wiersz 3**) należy ustalić w sposób opisany **w rozdziale 2.5.2** powyżej, z uwzględnieniem wytycznych zawartych **w akapicie 69 rozdziału 3.1** tego dokumentu.
- (104) W pozycji średnioroczna sprawność przemiany, o której mowa w art. 9a ust. 10 pkt 1 lit. a Ustawy (wiersz nr 4) należy podać rzeczywistą średnioroczną sprawność osiągniętą w całym 2011 r.
- (104a) W Formularzu R-11. o_1 w pozycji energia elektryczna wytworzona w kogeneracji w jednostkach wytwórczych (**wiersz 5**) należy podać ilość energii elektrycznej ustaloną w sposób opisany dla okresu od 1.01. do 29.10.2011 **w rozdziale 2.5.3** powyżej.
- (104b) W Formularzu R-11. o_2 w pozycji energia elektryczna wytworzona w kogeneracji w jednostkach wytwórczych ze średnioroczną sprawnością przemiany powyżej 52,5% (**wiersz 5A**) należy podać ilość energii elektrycznej ustaloną w sposób opisany dla okresu od 30.10. do 31.12.2011 r. **w akapicie 49a rozdziału 2.5.3** powyżej.
- (105) W pozycji ilość energii elektrycznej wytworzona w kogeneracji niezaliczona do jednoczesnego wytwarzania w OZE (**wiersz 6**) należy podać ilość energii elektrycznej ustaloną dla każdej jednostki wytwórczej w sposób opisany w akapicie **72 rozdziału 3.1** powyżej.
- (105A) W pozycji współczynnik części wspólnej (**wiersz 7**) należy obliczyć dla każdej jednostki wytwórczej współczynnik (WA) wytwarzania w OZE i w kogeneracji w jednostce wytwórczej według **wzoru (vi)** wskazanego w akapicie 74 rozdziału 3.1 powyżej.
- (106) W pozycji „energia wytworzona w jednostce wytwórczej i zużyta na potrzeby własne (energetyczne i pozaenergetyczne)” (**wiersz 8**) należy podać ilość tej energii, ustaloną w sposób opisany **w rozdziale 2.5.4** powyżej.
- (107) W pozycji „w tym: energia elektryczna niezaliczana do wytwarzania w OZE lub kogeneracji” (**wiersz 9**) należy podać wartość iloczynu **wiersza 8** oraz współczynnika $(1-W_A)$, gdzie współczynnik W_A jest obliczony w **wierszu 7** powyżej.
- (108) W pozycji „zużycie energii elektrycznej na potrzeby własne (z produkcji własnej i zakupu)” (**wiersz 11**) należy wpisać ilość energii elektrycznej zużytej w przedsiębiorstwie na potrzeby własne (energetyczne oraz pozaenergetyczne). Wartość w **kolumnie D** powinna wynikać z sumy poszczególnych jednostek wytwórczych z uwzględnieniem wielkości zużycia energii elektrycznej na potrzeby pozaenergetyczne przedsiębiorstwa. Co do zasady wartość **w wierszu 11 w kolumnie D** powinna stanowić sumę wartości z **wierszy 8 oraz 10**.
- (109) W pozycji „Energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej i sprzedana do OSP i OSD” należy podać wielkość sprzedaży energii elektrycznej z produkcji własnej (**wiersz 12**), do

operatorów systemów elektroenergetycznych, niezależnie od tego czy energia ta była niezbędna do realizacji zadań operatorów wynikających z Ustawy.

- (110) W pozycji „w tym energia bilansująca nieplanowana” należy podać wielkość sprzedaży energii elektrycznej z produkcji własnej (wiersz 13), o której mowa w akapicie 54 w rozdziale 2.5.5 powyżej.
- (111) W pozycji „energia elektryczna wytworzona w jednostce wytwórczej i sprzedana do OSP lub OSD jako niezbędna do wykonywania przez tych operatorów zadań wynikających z Prawa energetycznego” (wiersz 14) należy podać ilość energii elektrycznej ustaloną zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 2.5.5 powyżej, z pominięciem energii elektrycznej, o której mowa w akapicie 54 powyżej.
- (112) W pozycji „w tym: energia elektryczna niezaliczana do wytwarzania w OZE lub kogeneracji” (wiersz 15) należy podać wartość iloczynu wiersza 14 oraz współczynnika $(1-W_A)$, gdzie współczynnik W_A jest obliczony w wierszu 7 powyżej.
- (113) W pozycji „energia wytworzona w jednostce wytwórczej nieprzyłączonej do KSE i dostarczona linią bezpośrednią do odbiorcy końcowego (bez potrzeb własnych)” (wiersz 16) należy podać ilość energii elektrycznej sprzedaną do odbiorcy końcowego, która została dostarczona do niego z jednostki wytwórczej nieprzyłączonej do krajowego systemu elektroenergetycznego (KSE) za pomocą linii bezpośredniej. Pozycję tę należy wypełnić jedynie dla jednostek wytwórczych nieprzyłączonych do KSE.
- (114) W pozycji „w tym: energia niezaliczona do wytwarzania w OZE lub kogeneracji” (wiersz 17) należy wpisać w kolumnie dotyczącej jednostki wytwórczej nieprzyłączonej do KSE wartość iloczynu wiersza 16 oraz współczynnika $(1-W_A)$, gdzie współczynnik W_A jest obliczony w wierszu 7 powyżej.
- (115) W pozycji „energia wytworzona w jednostce wytwórczej przyłączonej do KSE i dostarczona linią bezpośrednią (niepołączoną z KSE) łączącą jednostkę wytwórczą przedsiębiorstwa energetycznego z instalacjami należącymi do przedsiębiorstw od niego zależnych” (wiersz 18) należy podać ilość energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce wytwórczej i dostarczonej linią bezpośrednią do instalacji należących do przedsiębiorstw zależnych od wytwórcy.
- (116) W pozycji „w tym: energia niezaliczona do wytwarzania w OZE lub kogeneracji” (wiersz 19) należy wpisać w kolumnie dotyczącej jednostki wytwórczej, z której realizowane są dostawy linią bezpośrednią do odbiorcy końcowego będącego podmiotem zależnym od wytwórcy, wartość iloczynu wiersza 18 oraz współczynnika $(1-W_A)$, gdzie współczynnik W_A jest obliczony w wierszu 7 powyżej.
- (117) W pozycji „energia elektryczna zwolniona z obowiązku, o którym mowa w art. 49a ust. 1 i 2 Prawa energetycznego na podstawie ust. 6 tego artykułu” (wiersz 20) podmioty, które uzyskały zwolnienie z „obowiązku publicznej sprzedaży” w 2010 r. na mocy decyzji administracyjnej Prezesa URE wpisują ilość energii elektrycznej podlegającej temu zwolnieniu.
- (118) W pozycji „sprzedaż energii elektrycznej z własnej produkcji” (wiersz 21) należy wpisać ilość sprzedanej energii elektrycznej wyprodukowanej w jednostkach wytwórczych należących do przedsiębiorstwa. W pozycji tej nie należy uwzględniać sprzedaży energii elektrycznej kupowanej na potrzeby realizacji kontraktów handlowych w ramach działalności wytwórczej, o której mowa w wierszu 25 Formularza. Co do zasady wartość z wiersza 21 w kolumnie D powinna stanowić różnicę produkcji brutto z wiersza 2 i ilości energii elektrycznej wytworzonej i zużytej na potrzeby własne (energetyczne i pozaenergetyczne) z wiersza 8.
- (119) W pozycji „w tym sprzedaż na giełdzie towarowej” (wiersz 22) należy podać wielkość sprzedaży z produkcji własnej zrealizowaną w okresie sprawozdawczym w wyniku transakcji zawartych za

pośrednictwem giełdy towarowej, ustaloną zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 2.2 powyżej.

- (120) W pozycji „w tym sprzedaż na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany (wiersz 23) należy podać wielkość sprzedaży z produkcji własnej, ustaloną zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozdziale 2.3 powyżej.
- (121) W pozycji „ w tym sprzedaż w drodze otwartego przetargu, o którym mowa w art. 49a ust. 10 ustawy - Prawo energetyczne” (wiersz 24) należy podać wielkość sprzedaży z produkcji własnej, ustaloną zgodnie z wytycznymi zawartymi w akapicie 27 i 28 rozdziału 2.4 powyżej.
- (122) W pozycji „zakup energii elektrycznej na potrzeby realizacji kontraktów handlowych w ramach działalności wytwórczej” (wiersz 25) należy ująć ilość energii elektrycznej zakupionej w ramach działalności wytwórczej i przeznaczonej do odsprzedaży. Zakup ten może być dokonywany na rynku bilansującym lub na dowolnej innej platformie obrotu, w tym w kontraktach bilateralnych. Co do zasady ilość energii elektrycznej sprzedanej w ramach działalności wytwórczej powinna być równa sumie wielkości z wierszy 21 i 25.
- (123) W pozycjach dotyczących sprzedaży energii elektrycznej w ramach działalności obrotu (wiersze 27 - 31) należy wykazać wielkość sprzedaży energii elektrycznej, która została w przedsiębiorstwie zaliczona do działalności obrotu energią elektryczną (tj. kupiona w celu dalszej odsprzedaży). Przyjmuje się że wartość w wierszu 27 powinna być równa wartości w wierszu 31. Działalność obrotu energią elektryczną oznacza działalność polegającą na handlu hurtowym lub detalicznym energią elektryczną. Do tej działalności nie powinna być zaliczana sprzedaż energii elektrycznej, która pochodzi z produkcji własnej.

Załączniki: Ankieta - Formularz R-11.o_1 oraz Formularz R-10.o_2

Uwaga: kolorem żółtym oznaczono odesłania do innych części tego dokumentu i jego załączników.